

Fellesskap og Brobygging

Om det da er trøst i Kristus, oppmuntring i kjærligheten, fellesskap i Ånden, om det finnes medfølelse og barmhjertighet, 2 så gjør nå min glede fullkommen: Ha samme sinnelag og samme kjærlighet, vær ett i sjel og sinn. 3 Gjør ikke noe av selvhevdelse og tom ærgjerrighet, men vær ydmyke og sett de andre høyere enn dere selv. 4 Tenk ikke bare på deres eget beste, men også på de andres. 5 Vis samme sinnelag som Kristus Jesus! - Filipperne 2, 1-5

Tenk over følgende to spørsmål:

- Hvorfor er du her i dag?
- Hvorfor betyr det noe for deg å være med i dette fellesskapet?

Hadde vi spurt Paulus så ville han kanskje svart:

Jo, for i det kristne fellesskapet, finner man:

- Trøst i Kristus
- Oppmuntring i kjærlighet
- Fellesskap i Ånden
- Medfølelse og barmhjertighet

Et sted hvor jeg finner trøst i Kristus

Paulus skriver om det viktigste først. Menigheten er et UNIKT fellesskap fordi vi har Jesus i sentrum og det er i menighetsfellesskapet budskapet om verdens trøst skal lyde: At Gud elsker alle mennesker så høyt at han sendte sin egen sønn til redning for alle mennesker. Et trøstens budskap om at Han ser de som er lei seg, de som strever og som bærer på tunge byrder.

Han vil så gjerne trøste. Han vil så gjerne komme nær og trøste sitt folk.

Alle trenger vi noen som ser oss, som hører og som møter vårt blikk. Altfor ofte så tar vi den lettvinde: "Hvordan går det med deg?" – og så er vi egentlig ikke så interessert i hvordan det går med personen.

Slik tenker ikke Jesus. Han var interessert. Han vil trøste alle mennesker. Trøste den som sørger. Tilgi og trøste den som synder. Trøst er gjenopprettelse for mennesker hvor alt har gått galt.

Vi skal få komme til gudstjeneste med våre behov. Det er stedet ikke for mennesker som alltid har det bra, men stedet for de som trenger trøst og oppmuntring.

Et sted hvor jeg blir oppmuntret i kjærlighet.

Videre er menigheten stedet for å oppmuntre hverandre. Ikke rive ned og ødelegge. Ikke baksnakke og tale negativt om. Men stedet hvor man blir løftet opp. Hvor man får høre: ”Å så fint du sang.”, i stedet for ”Det var ikke det verste jeg har hørt”.

Stedet hvor man velger de gode ordene først og møter mennesker med positive tilbakemeldinger. Hvor vi ikke henger oss opp i det negative (selv om det finnes, og selv om vi ikke er fornøyd med alle ting).

Og der vi gir hverandre skapende tilbakemeldinger. Vi kommer med ord som oppmuntrer folk til å gå videre, utvikle seg mer, vokse og modnes. Hvor vi sier sannheten tro i kjærlighet. Det betyr å si ting som det er, men si det med kjærlighet og i vennlighet. Vi vandrer jo sammen, og alle kan gjør feil og alle må få prøve seg frem.

Et sted hvor jeg har et åndelig fellesskap

Menigheten er et fellesskap i Ånden. Hva i alle dager betyr det?

Jo, det betyr at siden vi alle tror på den samme Jesus Kristus, så er det også den samme Hellige Ånd som bor i alle kristne.

Gud har aldri ment at vi skal gå gjennom livet alene. Han har gitt oss hverandre. En fantastisk gavepakke – vi er søsken.

Sammen er vi Guds familie der han er vår Far. Vi er som en flokk som vandrer sammen på den samme veien. Noen tar ledelsen og er overbevist om retningen. Andre går bakerst og passer på at alle er med. Noen lurar på snarveier og studerer kartet. Andre finner spennende ting å se på underveis.

Bibelen sammenligner det med en kropp der vi er ulike deler av kroppen. Jesus er hodet og vi er kroppen. Jeg kan ikke være kroppen alene, jeg skal være den sammen med deg.

Menigheten gir altså folk muligheter til å utvikle seg og bruke sine talenter.

Et sted hvor jeg opplever og får vise medfølelse og barmhjertighet

Medfølelse og barmhjertighet er vel omtrent ord som er utdødd. Hvor mange av oss bruker ordet barmhjertig til daglig? Nei, ikke mange, men vi vet nok hva det betyr. Å være barmhjertig er å være god og omtenkssom. Det er å vise omsorg for andre og stille opp for den som trenger det.

Det kristne fellesskapet er et sted hvor man stiller opp for hverandre. Vi står ikke og ser på når noen er blitt syke, men vi går på besøk og hører hvordan det går. Vi ber ikke bare en bønn for den som har det vondt, men vi ringer eller stikker innom. Vi tar i et tak og hjelper med å flytte saker og ting for den som er på flyttefot. Og vi deler med det vi har til de som trenger det. Vi sender klær til Estland og Romania.

Derfor er menighets fellesskapet viktig. For det er en motpol til et samfunn som bare er seg selv nok. Et samfunn som vil karre til seg, og som heller lar folk ligge og blø enn å vise seg som en barmhjertig samaritan og heller gjøre noe. Menighetens

fellesskap hjelper meg til å være et helere menneske for der har man fokus på noe mer enn bare sitt eget.

Å BYGGE EN BRO

Er du enig med meg at det kristne fellesskapet er UNIKT og flott? Ja, Guds kirke på jord er faktisk verdens håp.

Og det bringer oss over til et annet viktig poeng:.

Dette fantastiske kristne fellesskapet skal heller ikke bare være for de som allerede er med og har funnet veien.

Altfor få finner nemlig veien til kirker og bedehus i dag. Det til tross for disse fantastiske tingene vi har sett. Til tross for alt det gode som man kan møte der.

Jeg tror kirken i dag har et fellesskap som mange mennesker er på jakt etter.

De ønsker et sted med trøst og oppmuntring.

Mange er lei av å ikke passe inn og stadig oppleve at kravene som stilles er for store og forventningene i jobben er så høye.

Mange bærer på byrder og på stor skam over ting de har gjort og funnet på i sitt liv.

Folk søker vennskap og trygge fellesskap. De ønsker fellesskap som deler med andre og fokuserer på urettferdigheten i verden.

Og ikke minst: Man søker noe som er åndelig – som sprenger hverdagens vanlighet og som gir opplevelser. Folk lengter etter å oppleve noe større, sterkere og mektigere.

Alt skulle altså ligge til rette for at folk stod i kø utenfor kirker og bedehus. Likevel gjør de ikke det. Våre venner er ikke så kjempeinteressert til tross...

Men Jesus sa aldri til oss at vi skulle sitte inne i kirken og vente på at folk skulle komme. Han utfordrer oss til det motsatte: Han sier gå ut!

Kanskje er det også det Paulus tenker på i vers fire når han skriver:

v.4: Tenk ikke bare på deres eget beste, men på andres.

Kjære venn. Du og jeg er brobyggere. Vi er kalt til å bygge en bro. Broen går fra oss og ut til verden ikke motsatt.

En bro som leder oss bort fra selvopptatthet og at vi bare tenker på oss selv, og som hjelper oss å fokusere på andre folk sitt behov.

Verdens lengste hengebro skal visst bygges i Italia. Det er broen over Messina stredet, broen som forbinder Sicilia med fastlandet i Italia. Den er 3.300 meter lang. Broen er bygd for å holde i 200 år og den skal tåle det meste av vær og vind. Den skal bære fire felts motorvei + jernbanespor. Det skal brukes så mye ståltråd til å holde broen fast at man kunne strekke denne ståltråden 20 ganger rundt jorden.

Broen bygges på grunn av et behov for fastlandsforbindelse.

Slik er det også med mange i dag. De mangler fastlandsforbindelse. Alt flyter. Ingenting er fast. Man løper fra det ene til det andre.

Du og jeg er brobyggere midt i en verden hvor mange mennesker mangler fastlandsforbindelse. Er ikke det flott!

Hva er **byggematerialene** til broen. Er det gamle salmer fra 1700 tallet og kjedelige prekener? Nei. Men jeg skal gi deg et stikkord: VENNSKAP

Venner betyr bare helt utrolig mye. Tenk deg bare å ikke ha noen venner? Og tenk så mye det betyr med bare den ene vennen eller kameraten som du har. Folk går der som de har venner. Slik er det bare.

Jesus sa ikke: Gå ut i verden og bygg vennskap, men han kunne like godt sagt det. For det var det han gjorde selv. Å gjøre evangelisering *The Jesus Way* er å bygge vennskap med folk. Intet mindre – intet mer.

Et godt vennskap er som en solid og sterk bro mellom to mennesker. Den bærer i godt og dårlig vær.

Men det er også en **kostnad**. Du må gå noen skritt. Du må bevege deg fra din nabogrense. Ikke forvent at din nabo skal banke på døren og lurere på noe om Jesus. Det kan skje, men jeg tror nesten ikke på det lenger.

Vi har jo gode nabogrenser, og vi skal kanskje ikke plante bed på naboens eiendom, men nabogrensene er ikke ment å holde mennesker fra hverandre.

Vi bruker betegnelser på de som ikke kjenner Jesus som skaper avstand, de er ikke-kristne, eller u-frelste. Ord som skaper avstand.

Men det er ikke snakk om de og oss. Det er oss alle sammen. Gud elsker hele verden med samme kjærlighet – Jesus døde for alle mennesker.

Vi skal være i verden, men ikke av verden. Men av og til så er vi nesten ikke i verden heller. Vi er altfor lite synlige blant folk flest.

Kanskje var det lettere før?

Tenk hvordan det var før. Da holdt naboer sammen. Man kjente gjerne til hverandre i nabolaget. Man stelte i stand selskap og gav hverandre gaver. I dag er det ikke like vanlig å løpe over til naboen å låne en liter melk eller egg til vaffelrøra.

En god ide? Lån et egg eller en liter melk selv om du ikke trenger det.

Ofte tenker vi på at vi burde og skulle ha invitert noen med på gudstjeneste. Ha heller som mål å invitere en venn med på lunsj eller en kopp kaffe.

Hvordan skal vi knytte kontakter? Vi må invitere oss selv inn andres liv. Vi må finne noen felles interessepunkter. Kanskje begynne å jogge med naboen. Kanskje hogge ved sammen? Kanskje ta en kopp kaffe sammen en dag. Spille fotball sammen eller hva som helst. Bare det får oss ut av det gode kristne skinnnet og inn i virkeligheten.

Jeg har personlig stor glede av å være sammen med noen kamerater i min egen gate. Vi kommer sammen og spiller spill. Det er hyggelig og man får kontakt på en flott måte.

Hvorfor ikke begynne med noe som er lett?

Tenk. Her sitter vi inne i en kirke midt i Stavanger sentrum. Rundt oss bor det mennesker som ikke kjenner Jesus. De er venner som vi ennå ikke kjenner.

Og her sitter vi. Med de beste nyheter for alle mennesker. Jesus er ikke død! Han lever og er oppstått! Men hva er det vi gjør galt? Er vi for selvopptatt?

Paulus formaner Filipperne – tenk ikke bare på deres eget beste. Tenk ikke bare på dere selv. Men del med andre. Gi det videre. Ha det samme sinnelag som Jesus Kristus.

Jesus hadde et sinnelag som alltid ville videre – utover – dele med andre. Han hadde tanker for andre enn seg selv og sine egne behov.

Jesus fortalte en gang tre lignelser etter hverandre. En om en mynt. En om en sau som kom vekk. Og en om en to sønner – en som var hjemme og en som var borte fra far.

Tilbake til spørsmålet vi stilte i begynnelsen:

Hvorfor er du her i dag? Jeg skal fortelle deg:

Fordi du elsker å være en del av et fellesskap som er en liten del av Guds rike på jord. Og fordi du er en brobygger. Og du vet at du må bygge broen sammen med dine venner i kirken. Du ønsker å leve for noe mer enn bare deg selv.

Hør: Det er så mange mennesker i dag som er borte fra Far i himmelen.

Du er her i dag fordi du har skjønnet at nettopp du får være med på den største av alle oppgaver i verden – nemlig å være med å bringe andre mennesker til Jesus Kristus.

Gud velsigne deg!